

Јереј Игор Балабан: Сву творевину и људски род Господ је обновио својим васкрсењем

У 22. недељу по Педесетници у Цетињском манастиру је служена Света литургија којом је началствовао јереј Игор Балабан, а саслуживали су протојереј – ставрофор Обрен Јовановић, протосинђел Исак Симић, јеромонах Прохор Јосифов и ђакони Александар Лекић и Благоје Рајковић. На Литургији су одговарали монаси Цетињског манастира.

Отац Игор је казао да је Господ оваплотивши се дошао на земљу гдје је као човјек живио, и да је Својом проповјеђу и дјелима, Својим распећем и славним васкрсењем уништио све илузије које су до тада људи имали о религијама. По његовим ријечима Господ је сваку религију у самом темељу сурвао у провалију, што нам говори и данашња јеванђелска прича о богаташу и убогом Лазару. Објаснио је да је свака религија до тада, чак великим дијелом и јеврејска, тражила срећу, задовољење у овоме свијету, а Господ овом причом потпуно разбија те илузије:

„Овдје нас учи Господ шта је претежно у животу, као у оној књизи о Јову који је имао све, па онда све изгубио, али се није поколебао и даље је вјеровао у Њега.“

Тумачећи јеванђелску причу о богаташу и убогом Лазару, отац Игор је казао да у њој Господ суочава богаташа, који се пита што је у паклу, са праоцем Аврамом који богаташу каже да је он примио плату своју у животу своме. Лазар просјак кога је снашло све, болест и сиротиња, се теши, а богаташ мучи. Отац је указао на то да Господ Лазара именује именом и кад говори о њему говори о Лазару, а кад говори о богаташу говори уопштено богаташ, не даје му име:

„Не даје му никакав идентитет, јер се свако од нас може препознати у том богаташу. Свако од нас воли да прими плату своју и овдје, грешни смо људи, али нас Бог упозорава овом причом и објашњава шта је за нас намијењено. Није за нас намијењен овај свијет или јесте, али само уколико га искористимо тако да живеће овај живот заслужимо живот вјечни и будемо у наручју Аврама, Исака и Јакова, праотаца који су исповиједили једнога истинитога Бога.“

Богаташ се, каже Јеванђеље, налази на неком усамљеном мјесту гдје људи пате и не могу ни себи да помогну, а камоли неке друге. И многи оци говоре да ће то бити најстрашнија ствар онима који буду далеко од Бога и који буду одбили Божију благодат, биће паклено усамљени, никога неће бити да им олакша муку и неће бити у наручју Господњем, ни у наручју наших праотаца.

На богаташеву молбу да Лазар оде његовој браћи и посвједочи о његовој патњи, да не би и они дошли на ово мјесто мучења, Аврам каже да имају Мојсеја и пророке, нека њих слушају, јер ако и из мртвих ко васкрсне неће му вјеровати:

„Господ пророчки говори управо оно што се десило са Њиме. Он је учио јеврејски народ из кога је тјелесно изникао, да поштују Мојсеја, закон и пророке који су они свели на формално поштовање правила, као што и ми често свој хришћански живот сведемо на то, али су заборавили двије највеће заповијести: Љуби Господа Бога свим срцем својим, свом душом својом, свом снагом својом, и љуби ближњега свога као самога себе.“

Даље је подсјетио да је Господ опомињао изабрани народ, али они су га убили и, како каже Аврам, ако из мртвих васкрсне, неће му вјеровати.

„Па шта се друго десило са нашим Господом него управо то. Васкрсао је из мртвих, устао, показао се многим у Јерусалиму, прво Својим ученицима, али и даље нијесу вјеровали. Тако се и ми понашамо“, казао је јереј Игор и закључио да иако имамо Господа, Мојсеја и пророке, Свето јеванђеље, ипак се уздамо у оно што је земаљско.

Осврнуо се отац и на данашњи Апостол у којем апостол Павле каже: Нити обрезање што помаже, нити необрезање, што је била страшна ријеч за Јевреје тога времена, истичући да она руши читав друштвени поредак код Јевреја

„Јер само тјелесно обрезање мушкараца значи да су они припадници тога изабраног Божјег народа и онда апостол Павле који је и сам био обрезан као дијете, који је изучавао јеврејске науке, каже новим хришћанима, маните то. Нити што необрезање користи, нити што обрезање користи, него нова твар.“

Појашњавајући да је нова твар управо сам Господ, отац Игор је казао да је сву творевину, читав људски род и сав свијет, Господ обновио Својим васкрсењем.

„Онолико колико се уподобимо нашем Господу Исусу Христу, владару свих и свега, онолико колико се Њему уподобимо толико улазимо у нову твар и улазимо у тај нови живот, у наручје Аврамово, Исаково, Јаковљево, тамо гдје је завршио и Лазар и гдје ћемо, ако Бог да, и ми завршити. Нека нас Господ тога удостоји и нека нас не лиши Царства небескога и Свога наручја у којем царују Отац и Син и Дух Свети, Пресвета Тројица, Бог наш коме нека је слава и хвала у вјекове вјекова, амин“, закључио је јереј Игор Балабан.

Весна Девих

Фото: Архива

— mitropolija.com